

— po druhé, že táto podmienka je formulovaná jasne a zrozumiteľne, to znamená, že je pre spotrebiteľa zrozumiteľná nielen z gramatického hľadiska, ale že zo zmluvy jasne vyplýva aj konkrétne fungovanie mechanizmu, ktorého sa dotknutá podmienka týka, ako aj vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú.

(¹) Ú. v. EÚ C 142, 12.5.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 23. apríla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Värchoven administrativen säd – Bulharsko) – GST – Särviz AG Germanija/ Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna praktika“ Plovdiv pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Vec C-111/14) (¹)

(Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Smernica 2006/112/ES — Zásada daňovej neutrality — Osoba povinná platiť DPH — Zaplatenie DPH príjemcom v dôsledku omylu — Povinnosť poskytovateľa služieb zaplatiť DPH — Odmietnutie priznať poskytovateľovi služieb vrátenie DPH)

(2015/C 205/13)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Värchoven administrativen säd

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: GST – Särviz AG Germanija

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna praktika“ Plovdiv pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Výrok rozsudku

1. Článok 193 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2010/88/EÚ zo 7. decembra 2010, sa má vykladať v tom zmysle, že jedinou osobou povinnou platiť daň z pridanej hodnoty je zdaniteľná osoba poskytujúca služby, ak boli tieto služby poskytované zo stálej prevádzkarne nachádzajúcej sa v členskom štáte, v ktorom je táto daň splatná.
2. Článok 194 smernice 2006/112, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2010/88/EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje daňovej správe členského štátu považovať príjemcu služieb, ktoré mu boli poskytované zo stálej prevádzky poskytovateľa, za povinného platiť daň z pridanej hodnoty v prípade, keď tak poskytovateľ, ako aj príjemca týchto služieb sú usadení na území toho istého členského štátu, aj keď tento príjemca už zaplatil túto daň vychádzajúc z nesprávneho predpokladu, že uvedený poskytovateľ nemal stálu prevádzkareň v tomto štáte.
3. Zásada neutrality dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré umožňuje daňovej správe odoprieť poskytovateľovi služieb vrátenie tejto dane, ktorú zaplatil, keď príjemcovi týchto služieb, ktorý tiež zaplatil uvedenú daň za rovnaké služby, bolo tiež odopreté právo jej odpočtu z dôvodu, že nemal k dispozícii príslušný daňový doklad, keďže vnútroštátny zákon neumožňuje úpravu daňových dokladov, ak existuje právoplatné rozhodnutie o dodatočnom vymáhaní dane.

(¹) Ú. v. EÚ C 142, 12.5.2014.